

O REŽII NAŠICH FURIANTŮ

Proč chcete filmovat právě Naše furianty?

Selské hry tvoří dobrou dramatickou tradici; v této oblasti cítíme tedy my i herci jakousi jistotu. Tím není řečeno, že chceme zaměnit tvary divadelní za tvar filmový, naopak, uvědomujeme si rozdíl mezi oběma disciplínami, a to, co bylo vykonáno v divadle, slouží naší práci spíše za pozadí než za východisko. Ovšem věc, kterou považujeme za výhodu, může se obrátit v náš neprospěch, neboť blízkost dobrého divadla je strhující pro nás i pro umělce, kteří hráli Stroupežnického na všech možných scénách. Jestliže jsme se tedy přece rozhodli filmovat Naše furianty, stalo se tak především proto, že jsme uvěřili v možnost narysovat na pozadí plánu divadelního plán filmový, stejně jako ve výhodu v možnost oprav, které vyplynou ze srovnání. Pokud jde o životní obsahy Našich furiantů, zdá se nám hra stále živá. Stroupežnický dotkl se v řečené hře jednoho ze základních rysů české povahy venkovské. V té věci napsal Otokar Fischer, že furiantství tvoří jednotící pásku všech selských dramát. Jeník z Prodané nevěsty, Havel z Jiráskovy Vojnarky, Francek z Maryše — jsou rodnými bratry honických furiantů a pravděpodobně mají dodnes mnoho společného s našimi sedláky.

Proč jste měnili původní text?

Nemohli jsme si vésti jinak, ale naše práce byla ovládána snahou, aby duch veselohry byl zachován. Ostatně snad se nedá ani mluvit o změnách, jde spíše o rozvedení některých motivů a o jejich obrazový přepis. Vedle obměn, které film samozřejmě vyžaduje, dovolili jsme si přičinit ke hře několik politických narážek, o nichž věříme, že dnešnímu diváku připomenou rok 1871.

Jak si představujete realizaci?

Chtěli bychom se pokusit o práci podle určitého plánu; nemáme však sebevědomí se o věci šříit. Spíše bychom chtěli uvést, že namnoze důvěřujeme svým hercům a že jsme zavázáni podnikateli, který nám poskytl svobodu.